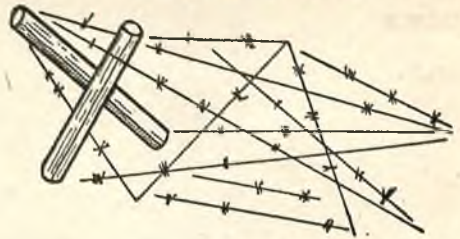

»Za...« 514

ČESKÉ VYDÁNÍ

TISKOVÁ SLUŽBA KŘESŤANSKÉ AKADEMIE-ROMA-Via della Conciliazione, 1

Odpovědný redaktor: Nicola Di Girolamo

ČESKÉ VYDÁNÍ RAKOUSKÉ ODBOČKY – NEWS „VERITAS“ – MARIAZELL-AUSTRIA

Postfach 48

Roč. I. č. 5.

Z obsahu:	Str.		Str.
<u>ZPRÁVY KŘESŤANSKÉ AKADEMIE</u>	2.	Polsko	4.
Zprávy australské odbočky Kř.	.	Výroba automobilu pro sovětskou armádu v Polsku	4.
Časopis OREL opět vychází.	2.	Rumunsko	4.
<u>ZPRÁVY VERITAS:</u>	.	Pod rouškou stachanovských škol-kontrola rumunského průmyslu svět.odborníky.	4.
Československo	3.	UVIDĚT NEJPOZ. ŽÍT. (pokr.z č.4.)	5.
Čistka mezi soudci z lidu	3.	BEZ KOMENTÁŘE: -výběr z komunistického tisku přináší úryvky:	
Nikdo nechce být komunistou	3.	Svět práce, Místní hospodářství, Křesťanská žena, Rovnost, Smena, Mír, Rozsvačka, Mladá fronta, Katolické noviny, Svobodné slovo.	
Registrování zvonu v ČSR.	3.		

x x x x x x

VERITAS

čr.2.

Číslo vyšlo jako 5.č.1.roč.čes.vydání 2.srpna.

ZPRÁVY KŘESŤANSKÉ AKADEMIE:

Činnost CCA v Austrálii.

V Melbourne pracuje již po několik měsíců Cytlonetodejská liga a Křesťanská akademie, která zde roz-
náší v Římě vyčíslenou anglickou VERITAS a rezesila jí celé řada redakcí australského tiskovního ob-
vydání. Internativní leták pro krajany v Melbourne a Adelaide.

V Bombay v Indii začne brzy vy-
cházet nové anglické vydání VERITAS pro Indii.

Časopis OREL opět vychází.

Počínaje červencem t.r. začal vycházet v USA opět časopis OREL, jako orgán Svatováclavské župy orleánské v exilu. Patronát nad časopisem převzal V. E. ndp. Ludvík B. Kučera, biskup lincolnský, vzácný přítel Crotstvc.

Časopis OREL jest možno si objednat i v redakci našeho českého vydání.

Rakouský Katolický den.

Ve Vídni jsou v plném proudu přípravy pro rakouský Katolický sjezd, který se zde bude konat ve dnech 10.-15. září 1952. Paročkým legátem ke sjezdu byl jmenován kardinál Dr. T. Innitzer. Jeho stá-
nostní kazatel byl pozván P. Lombardi SJ.

České vydání VERITAS vychází dvakrát měsíčně. Na požádání zasílá redakce následující přehledy:

BEZ KOMENTÁŘE: - výběr z komunistického tisku ze železnou oponou.

VÝBĚR z vysílání čs. rozhlasu.

Staňte se členy naší odbočky Křesťanské akademie.

Veškeré informace podá:
News "VERITAS"-Mariazell-Austria
Postfach 48.

ZPRÁVY VERITAS:

Československo:

45.-Čistka mezi soudci z lidu.Praha, červenec 1952.-/Veritas/-
V těchto dnech vyšly směrnice.

ÚV komun. strany, podle nichž bude provedena revize čímseti tisíc lidových soudců v Československu. Tato čistka je odůvodňována pedagogici soudní mocí soudců, kde podle sovětského vzoru dojde k oddělení a osamostatnění generální prokuratury od soudnictví. Do této doby musí být provedena čistka mezi soudci z lidu, kterých je dnes již přes 32.000.

Polovina soudců z lidu nesplnila svůj úkol - "lambat zůřivý odpor zbytku buržoazie, odhalovat a zneškodňovat vyzvědače, zrádce a teroristy". Soudcům z lidu se vytýká, že nevěnují dostatek pozornosti při výzvě své funkce, mnozí zejména funkcionáři strany se k jednání nedostavují anebo při činnosti opoždějí. Líme to je podle úkolu ÚV většina soudců z lidu nesplňuje vystíněnou skutečnou podstatu trestního činu, a tak plnou měrou přispívá při vyhlášení k odhalení vinníka a k vyнесení spravedlivého rozsudku.

Po provedené čistce lze tedy očekávat, že i mezi soudci z lidu vyrostou noví stachanovi, kteří při odsouzení svých krajanů budou pracovat nad plán a budou pak odměňováni řády práce.

46.-Nikdo nechce být komunistou.

Praha, červenec 1952.-/Veritas/-
Předsednictvo krajského výboru komun. strany v Praze se zabývalo ve své poslední schůzi katastrofální situací při přijímání nových členů do strany. Okresy Praha 3 a Kolín nevykázaly za uplynulý půlrok 1952 žádný přírůstek členstva, a okresy Praha 15, Praha 4, ... Votice, Říčany, Kutná hora pouze několik jednotlivců. Předsednictvo se rozhořčilo nad neochotou dělníků, mistrů a hlavně pracujících inteligence o stranu. Tento nezájem se vysvětluje obavami před neustálými čistkami ve straně.

47.-Registrování zvonu v ČSR,

Brno, červenec 1952.-/Veritas/-
Na základě nařízení Státního výboru pro věci církevní jest s církevní platností prováděna sepisování zvonu v Čechách a na Moravě. Mezi větší cími se proslycho, že každý latelic kř. kostel bude mít právě pouze na jeden zvon. Přibytěk zvonu ne bít "laskavostí" Státního výboru pro věci církevní propůjčován kostelům, které zvony nemají. Nové zvony se lít nebudou, jenžes ve zatehoje československou válečnou produkci.

V rámci této akce byl již na přídelen kostelu v Mladé Vožici zvon z kostela z Hostiní u Kralup. Přibytěk zvonu, které budou sbírány z jednotlivých kostelů bude uložen ve zvonárně v Brně-Husovicích.

48.-/Veritas/- Počínaje 1. srp- nem budou posílána na hospodářství Čs. státních statků v pohraničí chovná stáda dobytka z vnitrozemí za účelem spasení luk. Touto akcí se má zabránit nasazení zemědělských dělníků do pohraničí a přeo tato stáda bude prakticky prováděna pouze vojáci, kteří svůj volný čas tráví na pracovních brigádách na pohraničních statcích.

49.-/Veritas/- Na zókrak ruské hospodářské komise se horočnatě pracuje na dokončení t. zv. TRATI DRUŽBY. Trať družby vede celým Slovenskem až k sovětským hranicím. Zčásti využívá trasy bývalé jednokolejné dráhy do Kocic, na které bylo sice již v dobách předválečných několik úseku změněno ve dvoukolejnou trať, ale kde hlavní a nej větší práce byly zahájeny teprve v roce 1948. Dnes je ještě třeba dodelat asi 100 kilometru této trati. Na tomto skalnatém úseku u stanice Kysak pracují hlavně trestanci. Po dohotovení této trati budou na této trati dopravovány výrobky z HUKO (hutního kombinátu) nejkratší cestou do sovětského svazu.

Stavba "Trati družby" je vedena vesměs ruskými inženýry a používá se na ní vesměs ruských strojů.

50.-Jozefek Melhoba mrtev.

Brno, srpen 1952.-/Veritas/
Ve středu, dne 30 července zemřel na jevišti estrádního divadla na brněnském výstavišti raněn srdeční mrtvicí, uprostřed potlesku obecnstva Václav Šindler, známý představitel své různé hantácké figurky-Jozefka Melhoby. Zemřel ve věku 59 let.

51.-/Veritas/-

U mládeže, soustředěné v Dobrovolném svazu lidového letectví byl pozorován v poslední době rostoucí nezájem o jakékoliv politické školení. To přimelo politické vedoucí zmíněného sdružení k tomu, že ústředím svazu jest povolováno zakládání odboček Dobrovolného svazu lidového letectví pouze v místech, v nichž je zaručeno "politické zabezpečení". Neboť prý je- nom politicky nevyspělí piloti se de- rou do vzduchu, bez ohledu na účelnost letu, črachoemne pohonné hmoty se spa- lují a materiál znehodnocuje s malým výcvikovým výsledkem.

Polsko

52.-Výroba automobilu pro sovětskou armádu v Polsku.

-/Veritas/-Na podzim roku 1951 zahájily provoz dvě nové polské automobily v Lubline a ve Varšavě.

Ve varšavském závodě na Żerani vyrábějí se v poslední době pouze kombi nované vozy vojenské, jejichž prototypem je ruský model "Pobeda", který v Żeranském závodě nese značku "M-20- Warszawa".

Starochovický závod vyrábí 3,5 tunové vojenské nákladní automobily zna- čky "Star 20", jejichž produkce na letoš- byt zvýšena o 300 procent.

Před několika měsíci byly zahajeny dlouhodobé technické zkoušky modelu polského autobusu "Star 50", k jehož- seriové výrobě bude přikročeno co nej- dříve. Starochovické závody připravily- mezitím plán autobusu "Star 51", který- bude vyráběn pouze pro vojenské účely. Ve všech automobilových závodech pracu- je značné množství německých techniku.

53.-/Veritas/-

Přestože má Sovětský svaz nej- větší zásoby železné rudy na světě- jest dopravován veškerý polský šrot- rovněž do Ruska, hlavně do kijevské- ho závodu "Bolševik". Pro tuto dopr- vu šrotu z Polska do Ruska byly- zhotoveny v závodě "Leninskaja ku- znica" zvláštní bedny, které se pono- cí mechanismu dopravují přímo na- železniční vozy. Kdo všechno v Pols- ku sbírá kovový šrot, to nejlépe do- svědčuje zpráva, že kolektivny staro- binců a zotavoven sebraly a státním- organizacím předaly přes 2.000 tun- kovového odpadu.

Rumunsko

54.-/Veritas/-Pod dozorem ruských- odborníků jsou v Rumunské lidové- republice zakládány stachanovské- školy v následujících závodech: V- metalurgických závodech "Mityas Ra- kosi" v Bukurešti, v závodech "Stru- gul" v městě Stalin, v bucarestské- továrně na konfekci "Gheorghiu Dej"- "Bela Brainer" a "7. listopad". Za- kládání stachanovských škol je pou- ze zámlinkou primé kontroly těchto- závodu ruskými odborníky, kteří jsou- speciálně školeni pro vykoristování- činnost v průmyslu lidových demo- kracií. Příkladem drancování rumun- ské výroby Sovětským svazem je to- várna na konfekci "Gh. Gheorghiu- Dej", z jejíž produkce pouze 25 až- 30 procent zustava v Rumunsku.

55.-/Veritas/-

Technik rumunského původu vyná- lezl nový způsob čištění holících- strojku použitím ultrazvuku tak, že- se rozpustilo a v něm se vznášejí- cí cizí tělesa rozvíbují tak, že- se snadno z mechanismu vyplaví. Má- rok na tento nový čistící holících- strojku mají však v Rumunsku pouze- stachanovci a nositelé con práce. Normální smrtelníci si musí čistit- své holící strojky jako dosud.

x x x x x x x

UVIDĚT NEAPOL A ŽIT.

(Naps. S. K. - pokrač. z č. 4.)

Napoletánka zpívá, drnká si při tom na nějaký podivný nástroj, její hlas se pevně poslouchá a okna všech domů kolem jsou otevřena a plná lidí. Druhý refrain zpívají již nejenom všichni, co stojí kolem, nábó se dívají z oken, ale nejméně polovina celého trhu. To tedy za 50 lir stálo, to se musí priznat.

Chleba jsem si kupoval vždycky u bílé, černé asi dvacítileté dívky, která každé odpovědně vysílávala na rohu před hotelem, kde obyčejně bydlívám. Dlouhá siska u ní stojí 30 lir, za 20 lir je o něco kratší. Vždycky jsem měl nějak dojem, že nejvíce ani mnoho zájmu, aby něco prodala. Když někdo přišel a koupil, dobře, když ne, taky dobře. Nikdy nenabízela a nevyvolávala jako ti ostatní a pořád něco četla. Když jsem si šel koupit u ní zase šišku chleba, ani neslyšela, jak byla zabráná do čtení. "Tak napínávé", povídám. Podala mi knížku a já vidím, že čte sebrané spisy básníka z 18. stol., Giuseppe Pariho. Navykla si stáduvat na ulici uprostřed ruchu a křiku a prodávala při tom chleba. Nikdy bych nevěřil, že prodávacka chleba by mohla být tak vzdělaná dívka. Byla žákyní známého filosofa Benedetto Croceho.

Pověděl jsem jí, že bych také rád mluvil s Crocem, ale že nevím, jak to mám udělat. Měl jsem sice s sebou nějaký dopis prof. Bolise z Janova, kterým jsem se měl u Croceho ohlásit, ale netroufal jsem si. Vzala si ten dopis a druhý den jsem již věděl, že tyž den v šest hodin večer mám přijít do Via Trinita Maggiore 12, kde v Neapoli Croce bydlí. Bylo jen něco málo po páté, když jsem 29. dubna vcházel do paláce Filomarine, ve kterém Croce bydlí a který nese ono číslo 12. Starodávny palác, stavěný do čtverce s velikým dvorem uvnitř a klenutím po vzoru klášterních ambitu kolem dokola. Z rampy prvního poschodí mužš se více významně života v tomto tichém domě. Času máš dost a ono to trochu svádí poznat trochu sousedy slavného filosofa. Když vejde někdo do domu, kdo zde nebydlí, zatahá za zvonec, který je hned při vchodu do dvo

ra a čeká. V protějším rohu z okna prvního poschodí vykoukne stará žena a ptá se, kdo se chce. Musí být asi pěkně nahlučlá, protože křičí tak silně, až vyplašila hejno holubu pokojně usídlených na dvoře. Zvonění se opakuje každou chvilku a domluva s tou ženou, patrně správce vou, je víc než obtížná. Tak obyvatelé celého domu vedí dopodrobna, co se v dome děje. Na schodech mne májí kníž se svazky knih pod paží a má co dolat, aby se vyhnul hloučku kluku šermujících po schodech s patřičným temperamentem. Veselý smích a hrčení sicích stroju v přízemí někde pode mnou by vedlo k domněnce, že tam má dílnu nějaká švadlena.

To bylo asi vše, čím Žil přede mnou tento jinak tichý dum. Jdu o patro výše do druhého poschodí. Ani deset studentu a studentek vychází ze dveří, na kterých je malá černá tabulka: Historický ústav Benedetto Croceho. To jsou tedy Croceho "žáci", ustupují jim a prohlašují si jednoho po druhém jak přecházejí. Jsou vážní, nikdo nemluví. Asistent nebo knihovník uvnitř mi ukazuje na protější dveře, kde je soukromý byt Croceho a jsem-li prý ohlášen, mohu na ně zaklepat. Zvonec není žádný. Otevírá mi žena, a hned se představuje, že je Croceho dcera Lidie, a že dělá tatínkovi jakousi sekretárku. Mé jméno již znala, patrně již z dopisu prof. Bolise, a ku podivu vyslovila je docela správně. Tatínek má v pracovně svého kniháře Ernesta Celiho, ale dlouho čekat prý nebudu. Uvedomují si, že jsem zatím skoro ještě nic nerěl a paní Lidie vyplňuje pauzu mlčením vyprávěním o Celim. Včera se vrátil z Argentiny, kam před dvěma roky emigroval. Oběma se po sobě stýskalo, Croce mu na psal a Celi se dlouho nerozhodoval. Vždyť vázal převážnou část jeho knihovny a Croceho knihovna? To je jedenáct místností se stěží až ke stropu v každé; nepočítaje v to ještě velikou knihovnu Historického Croceho ústavu. Lidie vypráví, jak tatínek své knihy nikomu nesveří jen Celimu. Celi s ním obědval,

popíjel kávu a chodil na procházky. Pak jeho židle byla prázdná a filosof Croce byl zamlkl. "Ale teď ho tu zase má, tak bude lépe", říká veselé Lidie. "Večera po třech týdnech nemoci přes zakas lekáře zase vstal. To že se vrátil jeho Celi".

Pomalu prokrm přisedázi Croce.

Fani Lidie nás představuje a pak nás nechává samotné. Dívám se okemžik tváří v tvář jednogu z největších žijících velikánů vedy. Bez dlouhých úvodů klade mi Croce jednu otázku za druhou. Jak jsem dlouho v Itálii, co dělám, od koho znám prof. Bolise a koho ještě znám z italských literátů. Mám-li rodiče a příbuzné, jaké mám správy z domova, co je s našimi universitami, profesory, studenty, jak dnes vypadá studium a věda u nás vůbec. Má je pravda, že není u nás žádný vysocehodný tisk, že jsou u nás koncentrační tábory horší než byly za nacistu a kolik že je nás exulantů za hranicemi. Pyl to celý příliv otázek kterými mne Croce zahrnul. Jako by si chtěl znovu a znovu ověřit všechno to, čemu by tak rád, nevěřil. Croce vzpomíná na všechny naše filosofy se kterými se kdy poznal, na každého má nějakou vzpomínku, má uschované všechny dopisy které má kdy psali. Celý svazek jich má, založené v sedech tvrdých deskách a napsané "Cecoslovacchia". Nejbohatší dojmy má se setkání s T.G. Masarykem, kterého dovede ještě dnes dopředu popsat, snad každý jeho tah ve tváři. Croce by rád vydal všechny dokumenty které mu zůstaly ze spolupráce s "tímto velkým Evropanem", jak Croce nazývá našeho T.G. Masaryka. "Jak ten člověk videl jen dopředu, věřte, že jsem Vám závidel, že máte takového muže. Rekl jsem to veřejně na veřejné přednášce 6. března 1945 v Římě v dože cím paláci na Piazza Venezia, o kterou mne tenkrát Vasi římsí krajané požá dali! Croce rychle s naprostou jistotou sáhl do jednoho z řady štelců a vytáhl odtud jeden otisk této přednášky, uveřejněné v revui "Critica", kterou Croce stále ještě vydává a také se sám celý obsah každého čísla.

"A řekněte, jaké to je, když se utíká ze své vlasti, jaké jste měl pocity,

co byl Váš nejhlubší dojem, jak Vás přijali za "hranicemi Němci", - byl to uplý krizový výsledek, do kterého mne Croce svedl a stále blíže a blíže si ke mně přisedal. Aby ani jedno slovíčko nezaniklo a díval se upřeně na mne, jako by hledal v mé tváři při ten liganí ještě více, co snad slova vyjádří nedokonalé nebo neuplně. Téměř hodina jsem mu musil vypravovat o posledních minutách exulantů před hranicemi, na hranicích a po jejich překročení.

"Musí to být hrozné, být uprchlíkem, být exulantem ve světě a stále se vracet v myšlenkách domů. Podívej se se, co všechno jsem za fašismu na psal a všechno to, vyslo tiskem, nevím, proč zrovna ne nechali na pokoji. Vytiskl jsem všechno, co jsem chtěl napsat. Jenom tiskové kampaně proti mně vedli, potom i toho nechali, když měli důležitější starosti na frontách. Možná byl u mne jeden profesor z Bukuresti, také emigrant. Když odesel, dlouho jsem myslel na celoživotní svou práci a na to, co světu přinesla nebo mohla dát. Ten večer mi bylo tak jasné, že krávy dnes mi nebylo těch 86 roku, musil bych začít znovu úplně od začátku.

Croce chtěl vedet ještě jiné předpoklady mají ke studiu napsati studenti v exilu a potom jsem začal mít již naději, že budu moci na položit ony tři otázky, které jsem si připravil. Přišlo však paní Lidie, že na tatínka čeká již nějakou dobu lékař a že je už jaksi netrpělivý.

"Paní doktorů ke mně obodí a je nom mne zdržují od práce. Zpomínají na těch 86 roku, kterých mi neubere! Tak se loučí se mnou Croce a z jeho slov je každopádně cítit více trpkosti než ironie.

Vyšel jsem znovu do neapolských uliček plných mglých světél před obrázky nebo soškami svatých, které jsou snad na každém domě.

Večer je v Neapoli zvláště živo. Všude, kam se podíváš, cítíš živou touhu po životě. - Žít a brzy se zase vrátit do Neapole, naco umírat?

x x x x x x x x

...EEZ KOMENTÁŘE:

(Výběr z komunistického tisku za
Železnicu oponou- příloha českého
vydání VERITAS--6.5.)

Československo:

SVĚT PRÁCE 17.VII.1952.

"Plánovat nově a lépe:
V úterý 8. července projednala
a schválila vláda důležitá opa-
tření, kterými se zlepší pláno-
vání našeho národního hospodářst-
ví. Opatření vlády je dalším dů-
kazem péče, kterou nejvyšší před-
stavitelé našich pracujících sou-
stavně věnují výstavbě a rozvoji
průmyslu, dopravy, zemědělství
a všemostatným úsekům našeho ná-
rodního hospodářství. Po něko-
lika usneseníh k jednotlivým
průmyslovým oborům a k složkám
našeho socialistického zemědělst-
ví se usnesení o sestavování
státního národohospodářského
plánu přímo dotýká práce každého
zaměstnance, od ministrů po děl-
níka. Usnesení dokazuje také, že
s pokrokem ve výstavbě naší vla-
sti je třeba zároveň hledat i
nové, dokonalejší plánování..."

"Zaškodníci:
Všedně a z hrubé nedbalosti do-
pustili se sabotáže bývalý před-
seda závodní rady dolu Doubrava
Ludvík Polák, důlní úředník A-
lojs Carbol, laborant Josef Gol-
ka, důlní technik dolu z dolu
Barbora Josef Stoszka a zaned-
báním svých povinností se dopu-
stili trestných činů hlavní in-
ženýr dolu Barbora Petráš a důl-
ní technik Lazarský. Všichni sou-
stavně zajišťují bezpečnost práce
v dolech, porušovali, jedni vě-
domě a zaměrně, druzí z nedbalo-
sti a neodpovědnosti.
Na dolech Doubrava, Antonín Zá-
potocký a Barbora nebyla tedy
zajištěna bezpečnostní opatření
a proto došlo k explozím, při
nich zahynulo 46 horníků.
Proces s temito sabotéry a za-
škodníky, kteří se snažili

rušit rozvoj našeho hospodářst-
ví, nemá v našem soudnictví ob-
doby a jeho mimořádný význam spo-
čívá především v tom, že důrazně
a jasně dokázal, že nepřátelům,
zrádcům a sabotážníkům u nás pro-
nice nepokvete. Proživíme občas
zostřeného třídního boje. Víme,
že zbytky buržoasie se nevzdá-
jí a také se u nás nevzdaly nadě-
je na evzacení vyvoje k socialis-
mu, na znovuoobnovení kapitalismu.
Jednou z forem třídního boje ne-
přítele je sabotáž.

Ostravský proces jasně odhalil,
jak skupina sabotážníků, z nichž
všichni byli před válkou členy
buď agrární nebo národní demokra-
tické strany a po válce v sociál-
ně demokratické straně přívrženci
pracivického křídla, vedeného "
Lausmanem, "ajerem, Vilímem a
spol." z nenávisti k lidové demo-
kracii rafinovaně pracovali, aby
rozvoj našeho hospodářství brz-
dili a republiku poškodili...."

MÍSTNÍ HOSPODÁŘSTVÍ 18.VII.1952

"Překážky a obtíže nás nesmějí
zdržet v plnění plánu:
Závody a pracoviště místního hos-
podářství patří k nejdůležitěj-
ším úsekům fronty, na niž se roz-
hoduje o štěstí a životě každého
z nás- o míru. Avsak ne všude, ne
v každém závodě MH takto chápali
význam své práce.
Příčiny byly různé, důsledek však
byl téměř vsude stejný: plán ne-
byl plněn. Plán je však zákonem
a zákony práce nelze neplnit. To
si již delší dobu uvědomovali od-
povědní pracovníci ministerstva
lidové správy i mnohých podniků,
ti sami však plán tak rozsahle a
členitě hospodářské oblasti, ja-
kou je místní hospodářství, spl-
nit nemohli. To mohou a musí uči-
nit všichni pracovníci MH, to mo-
hou a musí učinit všichni muži,
ženy i mládež, komunisté i bez-
partijní dělníci, mistři, vedou-
cí....
A proto před dvěma týdny vyhlásil
vedoucí II. skupiny ministerstva

vnitřní mobilisaci všech pracovníků místního hospodářství k boji proti špatnému hospodaření a zlorádům v podnicích, proto nás s. Kopriva vyzval k rozhodnému usilí o dohnání, splnění a překročení plánu; jeho slova kritická a nesmlouvavá i vůči sobě a svým spolupracovníkům, stanou se jistě podnětem k mocnému rozmachu dělnické iniciativy, na niž nejvíce záleží...."

KŘEŠŤANSKÁ ŽENA 19. VII. 1952

"Zdomova a z ciziny:

Vláda schválila zřízení tří vysokých zemědělských škol, v Praze, Brně a Nitře. V Brně a Nitře vzniknou sloučením vysoké školy veterinární se zemědělskou fakultou vysoké školy zemědělské a lesnické. Ministr dr. J. Plojhar referoval o výsledcích akce PN, které ukazují, že obvyklý poválečný vzrůst počtu onemocnění byl nižší než po první světové válce. Vláda dále schválila vládní nařízení, podle kterého přejde od 1. srpna 1952 působnost ve všech věcech celních na ministerstvo zahraničního obchodu...."

ROVNOST 19. VII. 1952.

"Správně uskutečňovat vládní usnesení o žních--významný úkol komunistů:

Je chyba, že v mnoha případech byly žňové výbory ustavovány i v obcích, kde se organizátorem společné sklizně má stát představenstvo JZD za spolupráce zástupců ostatních drobných a středních rolníků. Takový postup je nejen nesprávný, ale i škodlivý. Místo, aby se soukromé hospodářící drobní a střední rolníci soustředili kolem JZD a ve spolupráci s představenstvem a členy družstva našli cestu k JZD,

vytvářejí tak nový orgán --žňový výbor a tím i další přehradu mezi nimi a jednotným zemědělským družstvem..."

SMĚNA 19. VII. 1952

"O politickém školení mládeže: V těchto dnech vyšlo závazné usnesení předsednictva UV, ČSM o politickém školení mládeže v příštím školním roce.

Vždyť kolik úkolů stojí před námi jen na ideologické frontě: boj proti náboženským pověrám a tmařství, boj proti falešnému politickému odkazu Masaryka a Benese, kteří vždy byli přísluhovači buržoasie. A to zdaleka není všecko. Usnesení mluví o výchově naší mládeže v lásce k vlasti, v duchu proletářského internacionalismu. Úkolem mladého člověka je milovat naši lidové demokratickou vlast, podílet se na společném díle výstavby socialistického domova, podle svých nejlepších sil a schopností zajišťovat obranyschopnost rodné zeme.

Nedovedli jsme správně užívat ostrí marxisticko-leninské teorie v boji proti buržoasnímu tmařství, proti kosmopolitismu, proti jedovatému západnímu paumění. Málo jsme rozněcovali nenávist proti valečným žhářům.

Příčiny těchto nedostatků souvisí jistě s činností agentury nepřátel v naší vlasti, která se na čas dostala i na vysoká místa v politickém životě naší země. Jejich škůdcovství tkví v tom, že snižovali uroveň ideové politické práce, že zlehčovali význam učení klasiků marxismu, leninismu. Bránili mládeži ve snaze dokonale ovládnout tuto zbraň třídního boje, zbraň která dává mládeži sebevědomí a rozhled.

Svazáci ze závodu, vesnic, SPD a státních učilišť - zvláště v prvních ročnících - budou v základním politickém kroužku ČSM od 1. listopadu do 30. června probírat tři témata:

1. Sovětský svaz - záruka šťastného života naší země.
2. Naše vlast na cestě k socialismu.
3. ČSM - pomocník strany v boji za vybudování socialismu v naší vlasti...."

MÍR 19.VII. 1952

"O současných úkolech křesťanských kazatelů:
Právoslavná bohoslovecká fakulta v Praze, t.č. se sídlem v Prešově, udělila metropolitovi pražskému a celého Československa Jellevferiji, představiteli pravoslavné církve v Československu, doktorát honoris causa..."

ROZSEVAČKA 19.VII.1952

"Kulturou za mír a socialismus:
Proto jsme odhalovaly v Rozsevačce úmysly všech těch "ženských", "liberálních", "nepolitických", "časopisů", "napísaných bezcennou, neakční beletrií, rományvůčtobou, symfoniemi" na ohlupování čtenářů a odvracení pracujících ženy od skutečných otázek života a denního třídního boje."
Vzaly jsme si za úkol vychovávat naše čtenářky v duchu skutečné pokrokové kultury.
Proto sloupce kultury v Rozsevačce byly vedeny zásadami třídního boje, vědomím stranickosti literatury a toho, "že nositeli skutečné kultury jsou pracující a že budoucnost kultury záleží jen a jen v socialismu....."

MLADÁ FRONTA 20.VII.1952.

"Projev předsedy vlády soudruha Antonína Zápotockého:
To neznamena, že dnes nemáme před sebou žádného nepřítele. Právě naopak, rozdíl je v tom, že v době boje s socialismus měli jsme před sebou zjevného

nepřítele. Znali jsme ty, kteří se proti socialismu otevřeně stavěli. Bojovat proti zjevnému a otevřenému nepříтели je vždy lehčí než bojovat proti nepříteli, skrytému a zaskloněnému. Otevřeného nepřítele jsme porazili. Banta Šenkla, Majera, Procházku, Patsenku, Patáka a jejich zahraničních spojenců nemůžeme nečinně čekat zvládnutí starosti.

Ať se v zahraničním rozhlase vteklají jak chtějí všichni ti zrádci, kteří pění emigranti a jejich kapitalistickými spojenci. Jejich jedovaté pliny nám zůstávají lhostejnými.

Je zde ale jiný nepřítel. Jsou zde zbytky kapitalistické buržoazie a jejich příslušníci, které jsme siice politicky i hospodářsky porazili, ale které jsme nemohli zlikvidovat a ani zlikvidovat nemůžeme. Ony žijí mezi námi. Je nutno je izolovat a převychovat. Je nutno silešit a zneškodňovat jejich časté záškodnou činnost, kterou chtějí naši socialistickou výstavou poškodovat.

A přece jen nás vlastní nepořádek a lajdáctví umožňují záškodníkům jejich činnost. Tam, kde naši dělníci a zvláště odborářští funkcionáři i členové komitů svou povinnost, není možno, aby se záškodníci uplatnili. Odstranujícím příkladem, jak odborářský funkcionář vypadat nemá, byl proces proti ostravským škůlcům a sabotérům, kteří přivedli výbuchy a zatestrofy i ztráty životů a národního jmění na ostravských dolech. Tam na mysli případ dělníka předsedy závodní rady a později dělnického ředitele Ludvíka Poláka...."

KATOLICKÉ NOVINY 20.VII.1952

"Volby na Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě v Bratislavě:
V minulých dnech konala se na Cyrilometodějské fakultě v Bratislavě volba nového děkana a proděkana fakulty. Na základě jednohlasného přijetí návrhu

fakultní rady byli i pro další funkční období znovu zvoleni děkanem karlovník Magre ThDr. Mikuláš Višňovský a proděkanem vsdp. ThDr. Cyril Dušaš. Oba jsou známi jako osvědčení pedagogové a míroví i kulturní pracovníci, kteří jsou i publicisticky činní. Jejich osobnost zaručuje, že Cyrilometodějská bohoslovecká fakulta v Bratislavě bude i v budoucnosti vychovávat kněžsky křesť. věrný Bohu, Církvi i lidu naší lidové demokratické republiky..."

SVOBOBNÉ SLOVO 20.VII.1952.

"Ministr Gustav Kliment předsedou ÚRO!
Po doplňovacích volbách do Ústřední rady odborů byl jednomyslně přijat návrh, aby představenstvo ÚRO mělo místo dosavadních 50 členů jen 25 členů a stalo se tak pružnější řídicím orgánem odborového hnutí. V dalším poradu zasedání jednomyslně schválilo nové představenstvo Ústřední rady odborů, ve kterém jsou: Antonín Zápotocký, Gustav Kliment, František Župka, Václav Čipro, Josef Kolský, Karel Marvan, Emil Vojanec, František Foktan, Vojtěch Daubner, Jan Teper, František Holý, Jaroslav Kolář, Josef Bina, Václav Veselý, Maria Mažusková, Karel Carva, Vladimír Šméral, Eliška Svobodová, Jakub Peterek, Vojtěch Dolejší, Marie Trojanová, Gustav Hanička, Ondřej Meliska, Timotej Skalický a Božena Čmelíková...."

Nepolitická pomáhá nepříteli:
Při procesu se škůdci a sabotéry v ostravsko-karvinských dolech se odpovídali také technici, kteří hrubě porušili svou nedbalostí bezpečnost práce v dolech. Mezi nimi byl důlní inženýr Alfons Petráš, který zanedbal horn-

policejní předpisy i usnesení strany a vlády o těžbě uhlí v OKD.
Jednou z příčin, která zavedla mladého technika na stranu sabotérů, byla jeho apolitická. Ing. Petráš se domníval, že může být dobrým "nepolitickým odborníkem". Při hlavním přelíčení v Ostravě doznal, že se nechtěl starat o "politiku". Nyní poznal, že kdo chce řídit a vést naši výrobu, nemůže jen podepisovat akta, ale musí se na svou vedoucí práci dívat také politicky. Technik nesmí zastat stranou při boji za zachování světového míru a za vybudování socialismu v naší vlasti. Jinak se dostane i třeba nerodomky na stranu nepřátel. Každý soudní proces s třídními nepříteli v naší vlasti má velký výchovný význam. Také proces se škůdci a sabotéry v ostravsko-karvinských dolech ukazuje správnou cestu našim technikům. Každý technik, který se opře o dělnickou třídu a její revoluční marxisticko-leninské učení, se nemůže dostat na stranu třídních nepřátel. Jedině tak se stane dobrým vedoucím našich zárodních závodů a pomůže uskutečnit dávno sen lidstva - socialismus a komunismus...."